

Knud Kristensen: Jeg kan ikke nægte, at det forundrede mig en lille Smule, at den ærede Ordfører for Socialdemokraterne i Virkeligheden ikke i væsentlig Grad gav Udtryk for de Opfattelser, som var raadende inden for Socialdemokratiet, men mest beskæftigede sig med, hvilke Anskuelser Venstre og de Konservative havde. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører mente, at vi for saa vidt kunde frafalde Ordet, men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at jeg ikke helt kan underskrive den Opfattelse, som han tillagde os, og det forekommer mig ogsaa, at den ærede Ordførers Udtalelser var selvmodsigende. Til at begynde med sagde den ærede Ordfører, at Venstre i Virkeligheden var fuldt og helt enigt i den Valutapolitik, som var ført, fordi de havde været enige i de Grundtanker, der var nedlagt i den, men i Slutningen af sin Tale angreb han Venstre for at være Frihandelsmænd og for at gaa imod det, som her var praktiseret. Nogen god Overensstemmelse var der derfor efter mit Skøn ikke.

Jeg skal i øvrigt ikke beskæftige mig saa forfærdelig meget med den ærede Ordførers Tale. Kun vil jeg protestere mod, at han tillagde os den Mening og den Opfattelse, at vi ikke interesserede os for Byerhvervene. Dette er fuldstændig forkert, men vi mener, at Byerhvervenes og Landbrugets Interesser og derigennem Samfundets Interesser varetages bedst ved en anden Politik end den, Regeringen har ført og vil fortsætte med at føre.

Endelig vil jeg ogsaa gøre en Bemærkning til den ærede Ordførers Udtalelser om Stillingen i 1932. Den ærede Ordfører sagde, at Venstre var jo fuldt enigt i det Forslag, som da blev gennemført, men kort Tid efter sagde han, at vi var jo alligevel ikke saa glade ved Beskyttelsesforanstaltningerne deri. Nej, det er netop Sagen. Der er visse Dele deraf, visse Opgaver, som vi ansaa og anser for formaalstjenlige, der er andre Ting, Ting, som navnlig Regeringspartierne har indført, og som de har administreret efter, som vi hele Tiden har været bestemte Modstandere af. Men for øvrigt finder jeg ikke, at det har saa megen Interesse at diskutere, hvilke Standpunkter man havde i 1932, og hvilke Ting der kunde tale til Fordel for en Valutaordning. Det, der har afgørende Betydning, er: Hvordan er Stillingen i Dag, hvilken Skade og hvilken Nytte gør den førte Politik det danske Erhvervsliv? Og her har vi vore bestemte Meninger og Opfattelser, som vi Gang paa Gang har gjort gældende, og vi har jo ogsaa nu og da, naar Lejlighed

har været, stillet Forslag om Ændringer, og vi har gjort det nu igen.

Man har ikke saa sjældent, naar vi har kritiseret den nuværende Valutaordning og de Resultater, den har ført til, sagt, at Venstres Standpunkt var negativt. Det var kun Kritik, og derfor var det negativt. Jeg vil heroverfor sige, at en Kritik behøver ikke at være negativ, og vor Kritik har ikke været negativ, fordi den har søgt at fjerne fra vort Samfund noget, som var skadeligt, og det er meget, meget positivt. Det er meget, meget nyttigt at faa de Ting fjernet, som virker skadeligt for Samfundets sunde Vækst og Udvikling. Men dernæst er det ogsaa ganske urigtigt, at vi har indskrænket os til blot og bar Kritik. Nej, vi har Gang paa Gang fremsat vore Ændringsforslag, netop peget paa, hvad det var, vi mente der skulde sættes i Stedet for det, som har virket til den store Skade, som vi Gang paa Gang har hævdet, at den nuværende Valutaordning og den Maade, den nuværende Regering har administreret den paa, har forvoldt vort Samfund økonomisk og ogsaa paa anden Vis.

Venstre har nuigen stillet sine Ændringsforslag, der ikke i Princippet, det indrømmer jeg, er væsensforskellige fra dem, vi stillede sidst, fordi det endnu er vor Opfattelse, at disse Ændringsforslag og de Tilstande, som de vilde have skabt, i Virkeligheden var alt det, der krævedes, alt det, der var nødvendigt, og derfor den mest tjenlige Politik for os.

Jeg skal kortelig gennemgaa disse Ændringsforslags Indhold, idet jeg mener, at det ikke er det afgørende, hvordan de er formuleret i Ord. Venstre stiller Forslag om, at Fritagelsen for Guldindløseligheden skal opretholdes. Venstre stiller Forslag om, at Nationalbanken skal afgive den Fortjeneste, som den derved indhøster, til Staten. Vi stiller Forslag om, at der skal føres en ligelig Politik over for de forskellige Erhverv i vort Land. Naar den ærede Ordfører sagde, at vi ikke interesserede os for Byerhvervene, er det, som jeg allerede har nævnt, ganske urigtigt. Det, vi har været imod, er den Favorisering af enkelte Dele af Byerhvervene, der har fundet Sted, idet man gennem Beskyttelsesforanstaltninger stiller dem op i et Plan og en Højde, saa de økonomisk og vilkaarsmæssigt ligger langt over de andre Erhverv og derigennem, da man ikke vinder noget for Samfundet ad denne Vej, trykker de andre, dem, der maa bringe Ofre for den Fordel, som enkelte Erhverv opnaar, ned. Det er dette, vi har været imod, ikke af Fjendskab mod disse Erhverv, men